

La vida sempre al CENTRE

Senyor Amand Calderó, vostè, jo i totes nosaltres sabem que ha de dimitir, de fet, ho pensen fins i tot persones que l'envolten i amb les quals despatxa diàriament. Vostè ha de dimitir, i totes les que van per damunt seu, com la senyora Ubasart. Com també haurien de dimitir càrrecs del CIRE que amb tot plegat marxen de rosetes de tota aquesta situació, així que, senyor David Font, dimiteixi vostè també. No hi ha manera, de 1000 vegades seguides que haurien de dimitir, no dimiteixen ni una. Podríem estar amb aquest estira i arronsa molta més estona, molts més dies, però, saben què? Facin el que facin, aquest cop, és diferent, aquest cop els seus actes porten conseqüència: l'assassinat de la Núria. El seu nom, ressonarà ja per sempre, sobre l'esquena de cadascun de vostès, el seu nom els acompanyarà ja per sempre, en tot allò que facin, sigui tan negligent com la gestió actual com en tot allò que pugui venir. La Núria i el seu assassinat sempre els acompanyarà, així que vostès mateixos. El que els espera d'ara en endavant, malgrat les llums que vulguin mostrar, estarà sempre sotmès a la foscor més profunda.

La IACCATAC seguim tossudes amb allò que volem: **POSAR LA VIDA AL CENTRE**

Benvingudes totes les lluites que hissen els drets de les persones. Tots els drets, sense que en manqui cap a cap espai. A aquestes alçades, no ens enganyarem... la IAC CATAC voldríem que les presons estiguessin molt més buides del que estan i que fossin moltes menys de les que són i que el motiu de tot plegat fos una societat socialment més justa, amb més oportunitats per a tothom, amb molta més prevenció, acció social i educació i, sobretot, perquè això voldria dir que a menys delictes, menys víctimes. Sí, ho sabem, som utòpiques, pensareu algunes... Potsersí! Però és que a la IACCATAC no hem perdut la força per empènyer cap a una millor societat i, en definitiva, una millor vida. I d'això ha d'anar el moment que ens ocupa: de posar la vida al centre.

L'assassinat de la Núria és la conseqüència directa de no valorar totes i cadascuna de les vides que cohabitaven als Centres Penitenciaris. De no entendre que la seguretat és fonamental i que cal filar molt prim en tot allò que es fa i es decideix, perquè ens hi va la integritat. De no haver escoltat en els espais de negociació les reivindicacions i les necessitats de les treballadores, les que fan tasques de vigilància i seguretat i de totes aquelles que dia rere dia fan tasques educatives, psicològiques, de treball social i jurídiques i de totes aquelles que administren i tramiten més enllà de les funcions que els pertoquen, perquè totes elles són absolutament imprescindibles per assegurar que la vida que batega als centres ho fa de manera sòlida, plena i segura.

Totes sabem que hi ha coses que no funcionen des de fa molt de temps. La manca de personal, de millors condicions laborals, de recursos materials generalitzada i de seguretat són problemes que estan enquistats, no només als centres penitenciaris, sinó també als centres de Justícia Juvenil, on diàriament el personal està en perill. Al cap i a la fi, totes pertanyem al mateix àmbit i les similituds són més que evidents, sobretot, perquè el col·lectiu de treballadores d'aquests centres porta denunciant un abandonament per part de l'Administració des de fa anys.

Totes sabem que el CIRE no funciona i que la reinserció està més propera a un negoci que no pas a una necessitat social. Les treballadores del CIRE han estat absolutament abandonades en més d'una ocasió, sovint menystingudes i, moltes vegades, considerades treballadores de segona. La Núria, que ara és companya de totes -però també ho era abans-, ha estat una d'elles, una treballadora del CIRE a qui no se li han assegurat els drets laborals perquè s'ha fet cas omís de les reclamacions. Sovint, els comitès de salut i prevenció no tenen la consideració i el valor que haurien de tenir. Són espais on es parla molt i es fa molt poc.

A la Núria, l'han assassinat a dins d'una presó. I el pitjor és que la seva mort, els que no dimiteixen, l'haurien pogut evitar. Visca totes les treballadores que amb la seva tasca quotidiana posen la vida de les persones al centre, visca totes les treballadores que amb la seva tasca quotidiana donen vida a la vida. Visca totes les lluites que no instrumentalitzen les desgràcies i que s'esdevenen per posar la vida al centre. Visca la Núria, ara i també abans.

IAC- CATAC

